

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

••• Egyes lappeldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók. •••

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., felévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mérésékelt árjegyzék szerint számít fel.

Az iskolai év elején.

Szeptember elején új iskolaév kezdődik és Magyarország ifjúsága ismét benépesíti az iskolákat, szellemi tápot gyűjteni az élet számára.

A szülők legnagyobb része fontos elhatározás előtt áll, mert nem csekélyebbről van most szó, mint megállapítani a módot, mely szerint gyermekeik boldoguljanak és kijelölni az utat, mely biztos célra vezet.

A legcsekélyebb tévedés messze, gyakran az egész életre kiható veszedelmeket idézhet elő és a szülőknek nemcsak az eszközök, hanem az irány megválasztásában is a legnagyobb óvatossággal kell eljárni.

Mi legyen a gyermekből, melyik pályára készítsessék elő? Ez most a kérdés. Es ha a szülők az egyes foglalkozási ágak jövedelmezőségét és az egyes pályák túltömöttségét veszik tekintetbe, akkor alig találhatnak tért, melynek kijelölésébe megnyugodhatnak.

Minden téren nagy a küzdelem, a verseny, és embernek kell lenni a talpán, aki saját erejéből meg tud állani.

Ez a tény ma már annyira ismeretes, hogy a szülők könnyen levonhatják belőle a következményeket. Alapos készütség szükséges mindenhol, különben kiszorít bennünket a verseny. Azelőtt nyegle felületesség is elég volt bizonyos eredmények kivására, de ennek az időnek ma már vége van. Kitarató szorgalom, szak-képzettség és erős akarat nélkül sikereket ma már nem lehet elérni: de még az élet fenntartásához szükséges föltételek sem szerezhetők meg e három nélkül és aki ifjúságát komolyan fel nem használta e hármas tulajdonságok fejlesztésére, az készületlenül lép ki az élet küzdelemébe és kidől a legelső viharban.

Az irány tehát, melyben gyermekeinket neveltsük, világosan meg van adva a viszonyok ez alakulásában, melyből kitűnik, hogy minden pálya jó, ha embere futja meg és hogy viszont egyetlen egy pálya sem biztosíthat bennünket a tönk ellen, ha készütség, vagy erős akarat nélkül indultunk el rajta.

A magyar szülőknek tehát csak egyre kell tekintettel lennie a tanév elején, arra, hogy gyermekeit olyan iskolába küldje, hol komoly munkára tanítanak, ahol férfias erényekben ed-

zik a fiatalságot és ahol arra oktatják a serdülő nemzedéket, hogy a léhaság bűn és a nyegleség az elzülles kútforrása. Munkaszeretet és alapos készütség minden pályán sikert biztosít és aki ezt tudja, az az iskolaév elején nem fog soká habozni, hanem bátran küldi gyermekeit az iskolába, a hol mindent tanul, mire az életben szüksége lesz. A fődolog csak az, hogy tanuljon és ne töltsé idejét semmittevással. Ha azonban a gyermekben olyan hajlamokat látunk felülkerekedni, melyek a tudomány elsajátítására nézve nem kedvezők, akkor a szülők ne erőszakolják rá gyermekeikre a tudományos pályát.

A munka minden jólétnek az alapja és a kézműves, az iparos és földmivelő semmivel sem áll mögötte a diplomás embernek. Az egyik itt, a másik amott van hivatva emberi rendeltetését polgártársai javára betölteni. Azok a társadalmi megkülönböztetések, melyek hajdan olyan nyomasztóan súlyosodtak a munkás emberek százezreire, a mai társadalomban a kitünő szabó ép annyi polgári tiszteletben részesül, mint a prókator, akinek diplomája van. A munka és az ügyesség az első, mit tekintetbe vesznek, nem pedig a kutyabőr, mely csak címet ad, de semmit egyebet.

Törekedjék minden szüle arra, hogy gyermeke a munkát megszeresse és a munkában ügyességet sajátítson el, akkor tökéletesen egyre megy, bármily pályát választott, mert munkával és ügyességgel bármely pályán boldogulhatunk.

B. K.

Vasutak egyesítése. Az áruszállítás díjainak mérséklése szempontjából kiváló fontosságú ügy városunkra, valamint az egész tenyő-vásárhelyi érdekeltségre, hogy a most 3 vasúttársulat tulajdonát képező tenyő-szt.-mártoni, szt.-márton-szentesi és szentes-vásárhelyi 3 vonalrészt egy tarsulathoz egyesíttessék.

Maga a kereskedelmi kormány is nagy súlyt fektet ez egyesülésre, amelynek érdekében már a boldog emlékeztető B a r o s s Gábor néhai való kereskedelmi miniszter is buzgólkodott.

A tenyő-szt.-mártoni és szentesi vasúti érdekeltség eddig elzárkózott ezen egyesülés elől, azt hozván fel ellene indokul, hogy ez ma lehetetlen dolog, amikor a 3 érdekeltség engedélyokmánya nem egységes, hanem mindenik más-más feltételekhez kötött.

L u k á c s Béla mostani kereskedelem-

ügyi miniszter, méltányolva e kifogást, hogy azt elenyésztesse és a 3 érdekeltség egyesülésének útját egyengesse, most mindhárom részére egy új és egységes engedély-okmány — tervezetet készítettett és azt azon utasítással küldte meg a nevezett 3 vasúti érdekeltségnek, hogy beható tanácskozás alá véve, a f. hó 5-ig tegyék meg arra észrevételeiket és származtassák vissza ily észrevételeikkel együtt a minisztériumhoz.

A szentes-vásárhelyi vasút-érdekeltség építő bizottsága ez ügyben a múlt hó 30-án tartott városunkban gyűlést, amely elé az új engedély-okmány-tervezet terjesztvén, a bizottság azt a maga részéről az egyesülés iránti tárgyalások alapjául elfogadta.

A f. hó 5-ig nyilatkoznok kell a tervezet dolgában a tenyő-szt.-mártoni és szentesi vasúti érdekeltségeknek is. Meglássuk hat rövid időn, mennyi jóakat van a nevezett érdekeltségekben az egyesülés iránt és mennyire fogják fel helyesen az ő vasúti bizottságaik az érdekeltség érdekeinek előbbre vitelét.

Mert a kereskedelmi minisztérium, előreláthatólag a f. hó 2-ik felében, az egyesülés iránt való tárgyalásokat saját elnöklere alatt megindítja és a közös tanácskozás alapját mindenesetre az új engedély-okmány-tervezet és az arra tett egyes érdekeltségi észrevételek fogják képezni.

Az az egy kétségtelen, hogy az áruszállítás díjtételeinek olcsóbbá tétele csak a 3 érdekeltség egyesülése útján érhető el s hogy e szerint ez az egyesülés a 3 érdekeltségnek egyformán érdeke.

Képviselőválasztás Tápén.

A múlt hó 29-én volt folytatása és befejezője a múlt hó 21-én félbeszakadt tápéi választásnak.

Nagy a Si ma-had diadalmamora. Hirdetik ubi et orbi, szerte világra a megválasztott dicsőségét, nagy népszerűségét és országos ellenzéki lapok egy kaptafán készült gyári tudósításokat zengedeznek le, akárha a kintornák a »N o r m a t e«, amelyekbe belebelevgyül disszonanciának a választási elnök azon »hallatlanul vakmerő ténye hogy vonatkozott a mandátumot a megválasztottnak ünnepies nyilvánossággal átadni«, no meg, hogy a szegedi rendőrség nem engedte meg, az immunitas köpenyébe elzárkózó dicső képviselő férfiaknak az országos hatóságok nyílt leszidását, nem engedte meg a Szegeden aug. hó 21-én lejtátszott botrány durva ismétlődését.

A nagy diadalmammal szemben, nehogy az még egyik másik gyöngébb köpenyájú polgártárs észbeli állapotában bajt okozzon, hűtőzuhany gyanánt el kell mondanunk, hogy a tápéi kerület szabadelvű pártja ez alkalommal

nem lépett akcióba, sőt a dorosmai elvtársak kivételével teljesen közönyös maradt az eseményekkel szemben.

Maga a dorosmai szabadelvűpárt pedig szintén nem a maga egészségében vult fel a választásra, hanem csak néhányan közülök, nem képezvén a párt célját: küzdelembe bocsátkozni Sima Ferencel.

De hogy mégis jelöltet állított ez a dorosmai szabadelvűpárt és provokálta a szavazást: kettős célból történt.

Először is meg kívánták dönteni az egyhangú választás lehetőségét.

Másodszor pedig: Sima Ferenc váltig hirdette a lapjában, hogy neki ez alkalommal 800 sőt 1000 szavazata is lesz a kerületben, mert ezúttal még a szabadelvűpártiak is rá fognak szavazni. Dokumentálni akarták hát, hogy ez is egyike a szokott hazudozásainak. És ennek bizonyítása igen pompásan sikerült.

Hecc tehát nem volt a választás aktusa alatt, de még csak a jelölt ténsúr egy kis halvány éljenzése sem, csupán egyetlen ember: amikor a választás eredménye kihirdetett.

Az »óh népe« nem lelkesült s ha be nem fuvarozták, be sem jön.

De Sima és a vele volt képviselők megszorodának ezen szerfólótt.

Mit ér a dicső alkotmányos joggyakorlás egy kis parázs hecc nélkül?

Ha ilyen nincsen, hát rendezni kell egyet s ha nem Tápén, hát Szegeden, mely aug. hó 21-én is olyan alkalmas talaja volt a lázító beszédnek tartásának.

Azoban itt is felsültek ezúttal. A szegedi rendőrség okult a multak tapasztalatán, amikor a Sima-ival volt képviselő urak meg Hegyi pater az »Európa« előtt, bejelentetlenül, valóságos népgyűlést tartottak és ahoz képest tette meg intézkedéseit, egy levele kidoboltatván Tápén, hogy a választó »óh népe« Szegeden át hazavonulását milyen feltételekhez köti.

Azoban: mit, feltételt?

Alkotmányos jogát dehogyan hagyja a magyar. Az urak beszélni akarnak, hát beszélni fognak. Amiből aztán takaros kis csetepaté lett, sikerült egy kis heccet kiszorítani a választásból, csak úgy utójátéknak.

Horváth Gyula meg Balogh János újfent megeresztették a telegráfot és ment a villamos panasz a helyettes belügyminiszterhez, Szeged főispánjához, a szegedi főkapitány zsarnok önkénye ellen.

A »Szegedi Napló« és az orsz. ellenzéki lapok, persze, fel is használták a jó alkalmat, hogy egy kis parázs-dörgedelmi cikket vagjanak ki a megsértett népgöz és szabadság nevében az esetből, melyről a »Szegedi Híradó« így számol be:

A tápéi választási hecc a mi csöndes városunkban valóságos nagy skandalummá fejlődött ki.

Rendőrségünk okulva azon a lázításon, amit aug. 11-én Sima és társai vittek véghez az »Európa« erkély-szobájának ablakából, — már reggel gondoskodott arról, hogy a skandalózus eset ne ismétlődjék.

Elvégre semmi szükségünk arra, hogy azok az urak a maguk szennyest a mi tiszta városunkban mossák ki s a szegedi csöndes kedélyeket minden ok nélkül föllázzítsák.

Ha azok az urak szűkségét érzik annak, hogy szóinklati hevedelmeknek kitörést engedjenek: a legegyszerűbb mód erre, ha a tápéi választóknak a tápéi választó-kerületben mondják el szívuk nagy keserűségét vagy diadalértüknek büszkélkedő szavait.

A szegedi tisztességes csöndbe nem kell semmi zűrzavaros, semmi szenvedély és borgözös hang.

Olyan város vagyunk, ahol sem a hatóságokat, sem az egyéneket nem lehet büntetlenül szidni.

Minden skandalum megakadályozása céljából Rainer főkapitány még a délelőtti folyamán kihirdetett a Tápén a főnebb ismertetett hirdetményt.

Ambar és hirdetőmenty kölleg publikálva volt, a Sima-választók s különösen azoknak botránny provokáló vezérei nem respektáltak azt.

A városi rendőrök a kereszt-utaknál megmagyarázták a Tápérol jövőeknek, hogy merre van a rendes járó út, tehát azon kell haza vonulniok.

Ezek a választók azonban, vezetőik bujtogatására, melékutakon visszatértek és az »Európa« szállóhoz iparkodtak jutni, hogy ott ismét meghallgassák a nagyságos urakat.

A rendőri kordon, amelyet elejük vonta, áttörték s az »Európa« előtt zászlósan állást foglaltak. Egy nagy zászlót ki is dugtak abból az ablakból, amelyben a lázító dikciók voltak elhangzandók.

Természetesen a közlekedésnek is színelnie kellett erre a csoportosulásra. A kereskedők, látván a fölborozott népet, siettek becsukni boltjaikat.

Miután a csoportosulás s a kíváncsiság is sokakat az »Európa« elé vonzott; nagyobb bajtól tartandó, a rendőrség kénytelen volt csendőri segédletért folyamodni.

Ezalatt Horváth Gyula képviselő sürőnyöt küldött Szegény belügyminiszteri helyetteshez, azonban a rendőrfőkapitányi tilalom visszavonását kérte. Ugyanily kéressel fordult Kállay főispánhoz is. Egyiktől sem kapott választ.

Balogh János, a szentesi követ pedig, habár gyülekezet előtt nyilvános helyen való szónoklata nem kért s nem kapott engedélyt: beszélni kezdett az ott levő választók, kíváncsiak és suszterinasóknak. Arról kezdte, hogy megtámadta Szeged várost, Szegedet, amely szerinte, az ő filléreiből épült föl s mely nem engedi meg az ő embereinek az ő pénzüknön épült utcákon való diadalmas átvonulást.

Az így kezdett beszédet még így ebben folytatta Balogh, de szerencsére az arra járó lövasúti koskik zörgése ülhangzotta dikciózását.

A népet ezalatt sikerült az »Európa« elől eltávolítani, ezt nem véde az imunitás, amelynek köpenyében takaróztan beszélt az »Európa« ablakából Balogh képviselő. Ott nem lehetett rendőri erővel elhallgatanni, tehát eltávolították tőle a hallgatókat.

A rendőri kordon az »Európa« körül természetesen reszenzust keltett azokban a szegediekben, akiknek ép arra volt útjuk s akiknek az előzményekről nem volt tudomásuk. Így nem esoda, hogy most már az önmagukat felheccelt s a csöndes életbe beleunt néhány szegedi is kezdett áthasonulni szentesi vé.

Elősegítették az athasonulást, különösen a nem kvalifikálható társadalom állásában létező szegedieknek, a nagyságos képviselő urak, akik bizony maguk provokáltak a botránny.

Horváth Gyula például kiállott a síkra, kifeszítette mellét s megmutatta fényes magát a tömegnek: ő az a Horváth Gyula, a képviselő, akihöz ne merjen nyulni senki élő ember, mert őt védi az immunitás, ő neki nem tilthatják meg a beszédet; odament Taschler rendőralkapitányhoz s legazembeverte az egész rendőrséget. Megtörtént, hogy egy suszter inást nem akartak átbocsátani a kordonon: Horváth Gyula tehát oda ment, leszidta a rendőröket, hivatkozott képviselő voltára s a suszter gyereket kivevén a rendőri kezéből, átvezette a kordonon a saját immunitásának köpenybe alatt.

Több innagyerek látván pajtasuknak dicsőséges átvonulását a fegyveres rendőrök között, hasonló diadalra vágyakozták s át akartak törni a kordonon. Csakhogy Horváth Gyulanak nincsen száz keze s különben is el volt foglalva egy diákgyerekekkel, akik szintén a saját köpenybe takarogott.

Így aztán a képviselői támogatás nélkül

maradt 12 útcái suhanc, bármennyire gorombáskodtak a rendőrökkel s bármennyire hivatkoztak is pártfogóikra, egy rövid nyári éjszákára bekerült a pücsre.

A skandalum esti 11^h 7 óraok kezdődött s esti 8 órára már minden csöndes lett »Európa« előtt.

Igy ért végét a választási hecc, amelyből — mint mondtuk — az ellenzéki sajtó tőkét szeretne kiútni a maga javára.

Ehez képest aztán, természetesen, ferde világitásba lesz helyezve a szegedi események és megvádolva a választási elnök: Csató Zsigmond dr. alispán, hogy vonakodott nyilvan átadni a mandátumot a megválasztottnak, hanem Balogh János által kézbesítette azt neki.

Hangsúlyozni kívánjuk, hogy így van ez megírva a Horváth Gyula lapjában is, aki maga személyesen jelen volt a választásnál, akihöz tehát tudnia kell, hogy ez is hazugság.

Mert úgy áll a dolog, hogy az elnök nem köteles a mandátumot a megválasztottnak ott nyomban kézbesíteni, sőt egyáltalán arról ott tartozik tudomással bírni, hogy a megválasztott ott van-e a választás helyén vagy nincsen.

A mandátumot hivatalosan, vétiv mellett kézbesítetteti.

Igy cselekedett a télen Fekete Márton választási elnök is, aki nem is Tápén, hanem itthon Szentesen kézbesítette Simának a mandátumot a saját tiszti szolgájával.

Csató Zsigmond dr.-tól Balogh János kérte, hogy adja át ő neki a mandátumot, majd ő kézbesíteni fogja azt Simának.

A választási elnök azonban e kíváncsiságát nem teljesítette, kijelentvén, hogy azt hivatalosan csak a megválasztott veheti át, vétiv mellett és ő annak is fogja kézbesíttetni.

Úgy is történt: a községi kézbesítő útján, hivatalosan, vétiv mellett adták ki Simának a választási jegyzőkönyv egy példányát. S ha Balogh Jánosnak kedve volt, a községi kézbesítőhöz társul szegődni, ez az ő dolga. Az elnököl alispán ő rá semmiesetre nem biza az átadást, ami bizonyosan fájhatott Balogh úrnak s ezért esik aztán a feljajdulása az ellenzéki lapokban.

Mert hát nagyon szerették volna, ha az elnök ünnepies nyilvánossággal adja át a mandátumot és ezt az alkalmat aztán néhány frázisos beszéd kivágására kiszakmányolhatják.

Hogy ettől az alkalomtól élüttettek, hát feljajdulnak.

Hiszen olyan szép lett volna, ha p. Balogh János egy kis komédiás mutatványt rögtönözhet az »óh népe« előtt, elnyelvén az ünnepies mandátumátadás tiszteletére 2—3 kést.

Ujdonságok.

Szentes, 1892. szeptember 1.

— Személyi hírek. Zsilinszky Mihály főispán e hét utólján néhány napra hazaérkezik a folyó hivatalos ügyek ellátására. — Csató Zsigmond dr. alispán a tápéi választás után, mult hó 30-án hazaérkezett, hogy a személyes elintézését igénylő sürőgy ügyekben intézkedjék és tegnap a reggeli vonatnal ismét visszaútazott a fűrdőre.

— A közigazgatási bizottság. Vármegegynek közigazgatási bizottsága a f. hó 20-án délelőtt 9 órákor tartja e havi rendes gyűlését a vármegyeház kistermében.

IV.

A város által festartott iparos-tanonc iskolába a beiratás szept. hó 1-én kezdődik s tart szept. hó 14-éig, mindenkor délután 4 óratól 6 óráig. A rendes tanítás szept. hó 15-én veszi kezdetét mindgyökri osztályban. Ennek következtében felhivatnak a tanonc-tartó iparos és kereskedő urak, hogy tanoncaikat a fentebb kiírt időben az ipariskolába qeiratásák.

A beiratás az igazgatónál történik, lakása: I. t. 132. szám.

Szentesen, 1892. aug. 27-én.

Az igazgatóság.

Irodalom.

A **„Vasárnapi Újság”** augusztus 28-iki száma 21 képpel, a következő tartalommal jelent meg: »Drohobeczy Gyula, a kőrösi görög kath. új püspök.« (Arcképpel). — »Ej.« Költemény, Kisteleki Edétől. — »Tamás a szegény hitelző.« Elbeszélés. Irta Timár Szaniszló. — »Brassóból Brassórol.« (16 képpel, Brassóból és környékéről: 1. Brassó laképe. 2. A lövészház. 3. Az evangélikus templom. 4. Az evangélikus leányiskola. 5. A fellegvár. 6. Rozsnyó. 7. Honvédelmek a tömösi szorosban. 8. Keresztényfalvi szász leány. 9. Brassó oláh leány. 10. Hétfalusi oláhok. 11. Hétfalusi csángó magyar leány. 12. Hétfalusi csángó magyar család. 13. Keresztényfalvi szászok. 14. A Szent Miklós (oláh) templom. 15. A városház. 16. A magyar királyi állami főreáliskola.) — »Verbena Camelia Stefanotis.« Elbeszélés, írta Besant Walter. — »Gladstone minisztersége.« (2 képpel: 1. Gladstone üdvözlése a szavazás után augusztus 11-én. 2. Az alsóház tisztviselője tudatja az augusztus 11-iki szavazás eredményét az ellenzék vezérével.) — »Első iparkállításunk ötven évvel ezelőtt.« — »Bírói gyilkosságok.« — »Az országos dalünnep.« Képpel: A dalárdák együttes előadása az iparcsarnokban az augusztus 18-iki hangversenyen. Jantyk Matyas rajza.) — »Gouzien Armand.« (Arcképpel). — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyeteki újság; Egyveleg; Sakkjáték; Képtalány stb. rendes rovatok.

Nincsen számára hely.

E címmel a »Szentesi Lap« f. évi 101. számában egy újdonság jelent meg.

Kijelentem egész határozottsággal, hogy ez az újdonság, a reám vonatkozó részében, nem egyéb alávaló hazugságnál.

Soha, sem egyik **előkelő** közéleti emberünk helyét, sem senki másét akár nyilvános helyen, akár egyebütt nem szokásom elfoglalni, ha az megjelölve van és soha az a bizonyos egyik **előkelő** közéleti emberünk az én fülem hallatára semmiféle pincérnek reám vonatkozóan semmiféle utasítást nem adott.

Nem tudom és nem is kutatom, ki az a kiváltságosan **előkelő** egyik közéleti emberünk, akit a hazug közlemény névtelen szerepeltet; de az én állításon igazolására ime nyíltan felhívom, hogy álljon elő is nyíltan: mondja el, mikor, mely napon történt volna az, amit a »Szentesi Lap« hazudoz és mondja el, hogy az én fülem hallatára adott-e utasítást a főpincérnek?

Vagy a kiváltságosan **előkelő** eme egyik közéleti emberünk jobban szereti a homályt, hát álljon elő a főpincér vagy a vendéglős, mert tisztességtelen dolog az, mások becsülete és tisztessége ellen ilyen ortvámadásokat rendezni.

Közéletünk szabadalmazotan **előkelő** férfiak pedig harapja rá a jövőben a nevét a vendéglői asztalra, hogy amikor kés-vilávall nincsen is bestekkelve, mindenek tudhassák, miszerint az a hely az ő becses személyének van szentelve, mert amíg így nem tesz, bizony mondom neki, hogy sem én, sem senki más nem fogja respektálni az ő szabadalmát, lévén a vendéglős és annak asztalai a közönség kényelmére és nem szabadalmak gyakorlására berendezve.

Vagy hagyja hát ott, távoztaival, máskor a

névjegyét a fenséges személyének szentelt helyen, vagy gondoskodik róla, hogy az a hely örökke bestekkelve legyen.

Azt pedig jegyezze meg magának, hogy tisztességet akar a vendéglői életben, akár egyébként sem tőle, sem a »Szentesi Lap« diszes gárdájától tanulni nem fogok. S hogy algha tesz magas és megszentelt személyisége annyira hasznát a vendéglőnek, mint amennyi kárt csinálnak ilyen hazug hírek, a vendégek elriasztásával, a bérlőnek.

Szentesen, 1892. szept. 1-én.

Bánfalvi Lajos.

KÖZGAZDASÁG.

Üzleti hetiszemle.

Bpest, augusztus 30-án.

Az időjárás a héten keveset változott. Majdnem egész héten napos, forró, száraz idő uralkodott. A hét vége felé az ország különböző vidékeiről zivatárokat és záporosöket jelentek ugyan, de ezek nem igen hűtötték le a levegőt, míg végre az utóbbi napokban újabb eső nem érkezett és hűvösebb légáramlatok nem keletkeztek. A nagy hőség nagy kárt tett a tengeriben és a kapás-növényekben. A cséplést nagyobbbrést már befejezték, de azért nagyobb tömegben megsem érkezik a gabona a piacokra.

Buza. A készáruüzlet a héten szűk körben mozgott. Kivételre alig van üzlet s így a forgalom túnyomólag a helyi piacra szorítkozik. A vidéki hozatatok e héten nem voltak ugyan jelentékenyek, de mégis meghaladták a keresletet, úgy hogy az effektív buza ára mindjárt a hét elején 10 krral olcsóbbodott. Csak később, a hozatatok kevésbedésével javultak az árak 5 krral és így végeredményként 5 krajczár argyengülést mutatkozik a mult-héthez képest. R o z s á r a 15 krral olcsóbbodott. Helyben 6.37—6.47—6.55 frton adatott el. Vidéken eliktet távolság szerint 5.70—6.35 frtg A r p a : Takarmányárú 10 krral, jobb 20 krral olcsóbbodott. Előbbi helyben 5.32 frton, vidéken 5.52—5.30 frton, utóbbi vidéken 6.50 frton adatott el. Z a b 10 krral olcsóbbodott. Helyben 5.—7.50—5.85—5.95 frton adatott. Zab ószre 5.61 frtól 5.50 frtra hanyatlott. Zab tavaszra változatlanul 5.75—5.73 frt között mozgott. T e n g e r i szintén olcsóbbodott 10 krral, de inkább helyben, ahol 4.90—4.85 frton adatott el. Vidéken ára jobban tartotta magát. Eladatott 4.60—4.70—4.50 frton. Tengeri máj.—szept. 5.37—5.30 frton, tengeri máj.—jun. 5.02—4.92 frton kötetett, R e p e c e. Kaposztarepce 11 frton jegyzetetik.

Szerkesztői üzenet.

K. Dorosma. Küldeménye lapunk mai számához ekesve érkezett. A vasárnapi számban okvetlenül közölni fogjuk azt és pedig egészen a kívánága szerint.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátffy Ferencz
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Cohn Ign. és Sámuelnek

a Jurenak-féle magtárban kitünő kóposzta repcéje, valamint új vetni való száraz, egészséges kukoricája van métermázsánként eladó. 3-1

Tiszta vér

13-5 az egészség!

Titkos betegségek, szemölcsök, bőrkiütések, sápkór, általános ernyedés és gyengeség megszűnnek tiszta vér mellett! Módszerünk használatánál gyökeres eredményt biztosítunk.

Tudakozódásokhoz válaszbélyeg melléklendő. Cim:

„Office Sanitas“ Páris
30, Fauburg Montmartre.

409 sz.v. 1892.

Árverési hirdetmény.

Alóírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezenel köz-hírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírószág 1892. évi 589. számú végzése következtében **Meixner Emil** ügyvéd által képviselt **Dr. Vágner Jenő és Emil** cég javára **Farkas Sándor** szentesi lakos ellen 402 frt 05 krra s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 580 frt 50 krra becsült lakos-gyár felszerelvényeivel, és 161 szodás ivergből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbírószág 2797/1892 számú végzése folytán 402 frt 05 kr. tőke-követelés, ennek 1891 okt. hó 1-ső napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 43 frt 05 krrban bíróság már megállapított költségek erejéig Szentesen, végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközésére **1892. évi szept. hó 5. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is el fognak adatni.

Kelt Szentesen, 1892. évi aug. hó 15-én.

VÉGH SÁNDOR,
kir. jbrósági végrehajtó.

Aki olcsón akar venni
iskolakönyveket

az forduljon **MÜLLER A.** antikvárushoz *Budapesten, Keeskenéti utca 8. sz.* (főközlet Kálvintér 3. sz.) ott az egész ország összes tanítézteiben használatban levő **iskolai tan- és segéd-könyvek** használt, de jó állapotban, leszállított áron kaphatók. **Iskolakönyvek** be is cseréltetnek. 3-2

631.v. 1892. sz.

Árverési hirdetmény.

Alóírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel köz-hírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírószág 1892. évi 2027. p. számú végzése következtében **Dr. Viragh Lajos** ügyvéd által képviselt, **Gila Márton** javára, **id. Bihari Matyas** szegvári lakos ellen 861 frt 88 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 722 frt 50 krra becsült takarékpénztári részvények, akácfa, buza, szalonna, sertések és hazi bútorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. jbróság 4269/1892. számú végzése folytán 861 frt 88 kr. tőkekövetelés, ennek 1888. évi szept. hó 28 napjától járó 6. százaléka kamatai és eddig összesen 37 frt 45 krrban bíróság már megállapított költségek erejéig, Szegváron, a községhezánál leendő eszközésére **1892. évi szept. hó 7. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is el fognak adatni.

Kelt Szentesen, 1892. évi aug. hó 23-ik napján.

VÉGH SÁNDOR,
kir. jbrósági végrehajtó.